

Wordt vervolgd...

Psalm 93 : 4

Psalm 27 : 7

Gebed des Heeren: 1, 3, 9

Psalm 147 : 6

Psalm 89 : 1

‘En zie, Ik zend de belofte van Mijn Vader op u; maar blijft u in de stad Jeruzalem, totdat u met kracht uit de hoogte bekleed zult worden’. Lukas 24:49

Gemeente,

Wordt vervolgd. Als deze woorden onder een verhaal staan, of een artikel of in een boek, dan komt er een volgende aflevering. Zo wordt onze belangstelling gewekt. We willen weten hoe het verder gaat. Wordt vervolgd, eigenlijk is zo ook het slot van het Lukas-evangelie. Het is geen einde in de zin van een afronding, maar het Evangelie van Gods genade gaat verder. We zien het in onze tekst, daar wordt gesproken over het vervolg. Over de belofte van de Vader en over kracht uit de hoogte. Niet alleen het Lukas-evangelie eindigt op deze manier, eigenlijk kun je dat van alle Evangeliën zeggen. Het ziet altijd uit naar een vervolg. Maar ook het boek Handelingen. Daar staat dat Paulus het Koninkrijk van God predikte en onderwijs gaf over de Heere Jezus Christus, met alle vrijmoedigheid en ongehinderd. Het is helemaal geen einde, maar een begin. Het Evangelie gaat steeds verder en verder. Zelfs het laatste boek van de Bijbel, de Openbaring, eindigt op deze hoopvolle wijze. ‘Ja, Ik kom spoedig. Amen. Ja, kom, Heere Jezus’. Daarin zien we dat het altijd wordt vervolgd. Dat is het bijzondere van de Bijbel, dat onze aandacht wordt gericht op het wat komt. Andere boeken zijn een keer uit, het verhaal is afgelopen, maar het Evangelie gaat verder. Onze aandacht wordt gericht op Gods komst, op Zijn toekomst. Zo luisteren wij naar het slot van de Paasgeschiedenis in Lukas 24.

De ontmoeting tussen de opgestane Heere Jezus en Zijn discipelen is bijna ten einde. We horen de laatste woorden die Hij tot hen spreekt. Een belofte en een opdracht. Dat is een onvergetelijk moment. Onvergetelijk was het toen Hij Zelf in hun midden kwam en zei: ‘Vrede zij u’. Daarover ging het vorige week. Dat eerste woord, dat veelzeggende woord, de vredesgroet die tot hen kwam. Daarna liet de Heere Jezus hun Zijn handen, voeten en zijde zien. Hij deed dat om hen te overtuigen. Om hen te doen geloven: ‘Ik ben het Zelf’. En ook om hun vrees weg te nemen. Hij toonde hen Zijn verheerlijkte lichaam, waarin de tekenen van het kruis nog te zien zijn. Zo neemt Hij hen van stap tot stap mee. Hij vraagt om een stuk van een gebakken vis en een honingraat. Nu gaat Hij tot hen spreken. Hij gaat Zich opnieuw aan hen openbaren. Het zijn beslissende momenten voor hun hele verdere leven. Een beslissend moment in het Evangelie. Daardoor weten ook wij wat voor ons beslissend is. Alles wat Jezus voor Zijn kerk heeft gedaan is hier te vinden. De vrede van die dag, door Zijn opstanding.

Beslissend is ook dat de Schriften in vervulling zijn gegaan. Dat zien we heel duidelijk in dit gedeelte. ‘En Hij zei tegen hen: Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de Wet van Mozes en in de Profeten en in de Psalmen’. Op de weg naar Emmaüs heeft Jezus de Schriften ook al geopend. Hij liet hen zien dat de Christus moest lijden en zo in Zijn heerlijkheid ingaan. Dat herhaalt Hij

nu. Hij legt het voor de tweede keer uit als een geduldige Onderwijzer. Hij verwijst naar Zijn eigen woorden. Hij verwijst naar woorden van God die over Hem geschreven zijn. Jezus opent de Schriften op de dag van Zijn opstanding. Maar dat niet alleen, Hij opent ook hun verstand. Dat hebben ze wel nodig. 'Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen'. Opeens is alles duidelijk voor hen. Wat er is gebeurd en waarom het is gebeurd. Vanaf Goede Vrijdag tot op deze morgen. Omdat Jezus hun verstand opent. Verlichte ogen van het verstand, dat ontvangen ze van Hem. Wij mensen hebben dat ook absoluut nodig. Dat onze ogen worden verlicht. Anders zijn we blind. Dan zijn we geestelijk blind. Blind voor God, maar ook voor onszelf. Dan verstaan we Zijn Woord niet. Dan denken we dat we het zien, maar dat is wat de Bijbel noemt ziende blind. De Heere wil ons ook vandaag verlichte ogen van het verstand geven. Door Zijn Heilige Geest Die ons in de waarheid zal leiden.

De ontmoeting tussen Jezus en de discipelen is nu bijna ten einde. Voordat Hij straks naar de hemel gaat heeft Hij allereerst een belofte voor hen. Jezus zegt: 'En zie'. Dat is een korte uitdrukking die steeds in het Evangelie terugkomt. 'En zie'. Het is een woord vol verwachting. Een woord dat hen en ook ons wil overtuigen. Er gaat iets gebeuren, dit is het begin van iets groots. 'En zie'. Een woord dat het geloof wakker roept. Een woord om onze geestelijke blindheid weg te nemen. Omdat Jezus het zegt. Na alles wat Hij gezegd heeft over de vervulling van de Schriften, maakt dit dat wij met verwachting uitzien naar het vervolg. Hij spreekt met macht. Zo was dat al tijdens Zijn aardse leven, maar nu des te meer. 'En zie'. Luisteren wij ook met verwachting? De Opgestane zegt tot Zijn discipelen: 'En zie, Ik zend de belofte van Mijn Vader op u'. Daarmee gaat Hij van hen scheiden. Daarmee ontvangen ze alles wat nodig is om verder te kunnen gaan. We horen daarin wij de beweging van de hemel naar de aarde. Zoals het steeds is op deze dag. Jezus heeft Gods vrede vanuit de hemel naar de aarde gebracht. Jezus heeft verzoening gebracht tussen God en mens. Het gaat van God naar de mensen toe. Hij zoekt mensen op in hun verlorenheid, om ze daaruit weg te halen. Steeds zien wij dat. De Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren was. Gekomen als het Licht der wereld, maar wel gekomen in het duister, om de schaduwen van de dood te verdrijven. Het is Gods opzoekende liefde die we ook hier zien. Hij is gekomen om ons terug te brengen bij Zijn Vader. Verloren kinderen, terug in het huis van de Vader, onder de zorg van de Vader. Maar hoe komen wij terug bij de Vader? Hoe staan wij voor God, als we eerlijk zijn? Wij voelen ons misschien als de verloren zoon in een vreemd land, ver van de Vader. Of als de oudste zoon, hij was ver-vreemd van de Vader, al woonde hij op hetzelfde erf. De Heere Jezus is vanuit de hemel gekomen om ons terug te brengen, thuis te brengen.

Hij staat daar Zelf garant voor, want Hij gaat de belofte van Zijn Vader op hen zenden. Dat zegt Hij tegen de discipelen: 'op u'. Het is een belofte die allen persoonlijk van Hem ontvangen. Zojuist heeft Hij aan hen de opdracht gegeven om in Zijn Naam onder alle volken bekering en vergeving van zonden te prediken, te beginnen bij Jeruzalem. 'U bent van deze dingen getuige'. Dat is een grote opdracht. Een geweldige opdracht ook. Maar je kunt je voorstellen dat het voor die elf apostelen nog teveel omvattend was. Het zijn eenvoudige mensen, sommigen met een opleiding, maar anderen zijn ongeschoold. Ze hebben een vak geleerd, van visser, dat ging van vader op zoon. En nu krijgen ze deze opdracht van hun Meester. De opdracht voor de verkondiging van het Evangelie en dat wereldwijd. Onder alle volken. Want zij zijn getuige van deze dingen. Dat is belangrijk in het Evangelie, dat er getuigen zijn. Getuigen die het gezien hebben. Het lege graf en de opgestane Heere. Dat zij hebben zij gezien. Zij zijn

er ook getuige van dat Hij de Schriften heeft vervuld. Het is geschreven in Mozes en al de profeten. Daarom is de belofte van de Vader ook zo beslissend.

Wat is nu die belofte? Wat bedoelt de Heere Jezus daarmee? Het is de Heilige Geest. 'De belofte van Mijn Vader'. Hem heeft Hij beloofd van Zijn Vader te zenden. Zo staat het in Johannes 14:16: 'En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, namelijk de Geest van de waarheid'. Zo spreekt Jezus over de Heilige Geest. De belofte van Zijn Vader. Deze belofte is vast en zeker. Jezus staat er garant voor. Hij zal er zorg voor dragen. De opdracht is groot, maar de belofte is ook groot. God Zelf zal in hun leven komen. Soms wordt er gezegd de drie-eenheid van God niet duidelijk in de Bijbel staat, maar dat is niet waar. In deze tekst zien we het, merken we het. Het is het zenden van de Zoon, de belofte van de Vader en de komst van de Heilige Geest. Daarmee kunnen de discipelen ook echt verder. Christus zal Hem zenden vanuit de hemel naar de aarde. Eigenlijk horen we in onze tekst al het Evangelie van de Hemelvaart en ook van Pinksteren. De Heere is nog niet opgevaren, maar toch spreekt Hij in de tegenwoordige tijd. Over het zenden van de belofte van Zijn Vader. 'Op u'. Ik denk dat de kring van Zijn discipelen heeft rondgekeken. Hij kijkt ze allen nog een laatste keer aan. Hij kent hen zo goed. Hij weet wat ze denken, waarin ze nog kunnen twijfelen. De belofte die Hij zal zenden, is allesbeslissend.

Wat hebben die belofte van de Vader nodig. Het was toen voor de discipelen nodig, maar ook voor ons vandaag. Het geldt de kerk van Christus van alle tijden en plaatsen wat hier staat. Het is bovendien allesomvattend. 'Ik zend de belofte van Mijn Vader op u'. Daar hoeven we niet aan te twijfelen. De Heere Jezus is toch met Zijn kerk, alle dagen, tot de voleinding van de wereld? Zo is Hij met ons in het jaar 2020. Je hoeft geen historicus te zijn om te bedenken dat dit jaar de geschiedenisboeken zal ingaan als een bijzonder jaar. Maar Hij zendt ook vandaag de belofte van Zijn Vader op Zijn kerk. Verlangen wij daarnaar, dat die belofte persoonlijk aan ons zal worden bevestigd? Daar gaat om, als de woorden van Christus hoort. Op u. Op jou. Het gaat om persoonlijk geloof, om wedergeboorte, om bekering. En dat is een zaak tussen God en ons. We worden niet zalig door aan te nemen dat er wel iets moet zijn, maar alleen door de Zaligmaker toe te behoren, Die ons terugbrengt bij Vader. Terug als de verloren zoon uit een vreemd land. Terug als de oudste zoon die ver-vreemd was van de Vader. De Heilige Geest van God weet ons overal te vinden. Hij doorbreekt barrières, grenzen, weerstanden. Hij weet het als we misschien kunnen opzien tegen de tijd die nu komt. Zal het echt de goede kant opgaan in ons land en wereldwijd? De Heere kent ons zo goed. Hij weet alles van ons leven. 'Op u'. Hoe doet de Heilige Geest dat dan? Hij maakt ruimte. Dat is wel nodig. Hij wil ons vol maken van de genade van Christus. Dan moeten we leeg worden gemaakt van onszelf. Je kunt niet alleen maar vol zijn van materiële dingen. Dat is eigenlijk heel leeg. Er moet ruimte komen, waar het niet was. Wij reserveren ruimte voor van alles en nog wat. Maar de Heilige Geest ruimt op. Wat overbodig is, wat ons ijdele hoop geeft, wat ons bij God vandaan houdt. Hij leidt ons in de waarheid. Hij doet ons de Schriften lezen, zoals Jezus. Leven zoals Jezus. Bidden zoals Jezus. Denk aan het onderwijs zoals het aan Zijn discipelen heeft gegeven. Denk aan het gebed dat Hij hen heeft geleerd: 'Onze Vader Die in de hemelen zijt'. Om het compleet te maken, is er deze belofte. Het Evangelie van de Hemelvaart en van Pinksteren klinkt er in door.

Dan is er ook een opdracht voor de discipelen. 'Maar blijft u in de stad Jeruzalem, totdat u met kracht uit de hoogte bekleed zult worden'. Ze krijgen de opdracht om te wachten. Om te blijven. Wachten valt voor ons mensen niet altijd mee. Er zijn mensen die kunnen helemaal

niet wachten. We zien dat er protesten zijn tegen de maatregelen van de regering. Volhouden is wel nodig. Blijf zoveel mogelijk thuis, dat is de afgelopen weken gezegd. De stilte heeft ook schoonheid. De steden waar de straten leeg zijn. De pleinen verlaten. De schoonheid van de stilte. Hier in de Vuursche ook, het was ongehoord stil toen het dorp in de weekenden was afgesloten voor het verkeer. Het is natuurlijk totaal anders, maar je denkt er toch even aan bij deze woorden. De discipelen moesten blijven in Jeruzalem. Dat is opmerkelijk, als je daar verder over nadenkt. Jeruzalem de stad die Jezus heeft verworpen. De stad waar Hij onschuldig ter dood is veroordeeld. Het was begrijpelijk geweest als de Heere Jezus had gezegd: wacht anders maar in Galilea tot het Pinksteren is. Daar is het veiliger. Daar ben je buiten het bereik van het Sanhedrin. Maar Hij zegt: 'Blijft u in de stad Jeruzalem'. Het is geen einde voor de stad, maar het wordt vervolgd. Daarin zien we de genade van God. Genade die groter is dan de verwerping van mensen. De dagen die nu volgen is wachtenstijd. Wachten op Gods tijd. Wachten op God, dat is altijd van belang in het geloof. We zien het in de Psalmen in het Oude Testament. Hoe de dichters dat onder woorden brengen. Hoe zij aansporen: 'Wacht op de HEERE, zijt sterk, Hij zal uw hart versterken, ja wacht op de HEERE'.

Wij hebben dat in deze dagen ook nodig. Genade om te wachten. Wachten, dat moeten we in het gewone leven soms al leren. Wachten op de uitslag onderzoeken in het ziekenhuis. Wachten op herstel na een behandeling. Een discipel van de Heere Jezus wacht op Gods komst, op Gods toekomst. Blijven in de stad Jeruzalem. Niet alvast je eigen traject gaan starten, maar op Zijn tijd wachten. De discipelen zullen deze dagen in het gebed doorbrengen. Ze zijn wel bij elkaar gebleven. Dan zal ook duidelijk wat Gods tijd is. 'Totdat u met kracht uit de hoogte bekleed zult worden'. Opnieuw wordt daarmee de Heilige Geest aangeduid. Opnieuw is het een belofte. Het is een opdracht die ze krijgen, om te blijven in Jeruzalem, maar tegelijk een belofte. Met kracht, zo omschrijft de Heere Zijn komst en Zijn Persoon. Uit de hoogte, dat is uit de hemel. Hij is Zelf de Opgang uit de hoogte. Het is nog geen Pinksteren, maar de opgestane Jezus spreekt daar al over. Straks zal de hemel opengaan. Straks als Jezus daar is terug gekeerd. Op de Pinksterdag lees je het ook dat ze haastig een geluid hoorden vanuit de hemel. Het zal in Jeruzalem gebeuren. Kracht zal vanuit de hemel neerdalen. Door Gods kracht, dat is door God Zelf, kunnen ze op weg gaan, de wereld in gaan. Om het Evangelie te gaan verkondigen. Hoe zouden die elf apostelen dat kunnen? Nooit in eigen kracht. Het is vandaag niet anders. In het kerkzijn, in ons persoonlijk leven. Hoe zou er ook maar één mens tot bekering komen zonder het werk van de Heilige Geest? Dat kan en dat gebeurt door kracht uit de hemel. Kracht die mensen levend maakt. Kracht die mensen vernieuwt. Kracht die ons doet spreken en zingen van Gods genade. Het gebeurt als de hemel opengaat.

Op deze zondag tussen Pasen en Hemelvaart mogen wij ook naar die kracht verlangen. Daar om bidden dat de hemel opengaat. Bidden om deze kracht die ons leven vernieuwt, van dood levend maakt. Bidden om de Heilige Geest. Hij is Heere en maakt levend. Wat de Heere Jezus hier bedoelt, omvat ons hele leven. Hij spreekt over kracht uit de hemel die hen als een kleed zal worden aangedaan. Daarin zien we dat het ons totale leven omvat. Ook morgen als jullie weer naar school gaan. Morgen als je, nog steeds voorzichtig, het gewone leven weer oppakt. We zijn ook dankbaar dat we weer wat meer kunnen gaan doen. Het is een zegen om te kunnen werken. Bekleed met kracht uit de hoogte. De Bijbel spreekt over de klederen van het heil. Over de geestelijke wapenrusting. Daarin hoor je ook dat beeld van een kleed. Het Gods kracht die als een kleed over hen komt. Over Simon. Zo zal hij gehoor kunnen geven aan de roeping van Jezus om de kudde te hoeden, de kudde te weiden. Hij wordt tot een vurige

getuige, die onbevreesd het Evangelie zal verkondigen. Met Gods kracht bekleed. Maar ook de twijfelmoedige Thomas wordt met kracht bekleed. Johannes, de apostel van de liefde. Allen worden ze met kracht uit de hemel bekleed. Zo zien we dat het Evangelie wordt vervolgd. Het is geen einde, maar een begin. Het richt ons op God in de hemel. Laten we met vertrouwen vooruit zien, omhoog zien. Laten we steeds bidden: Heere, Uw Koninkrijk kome.

Amen

Lage Vuursche 10 mei 2020